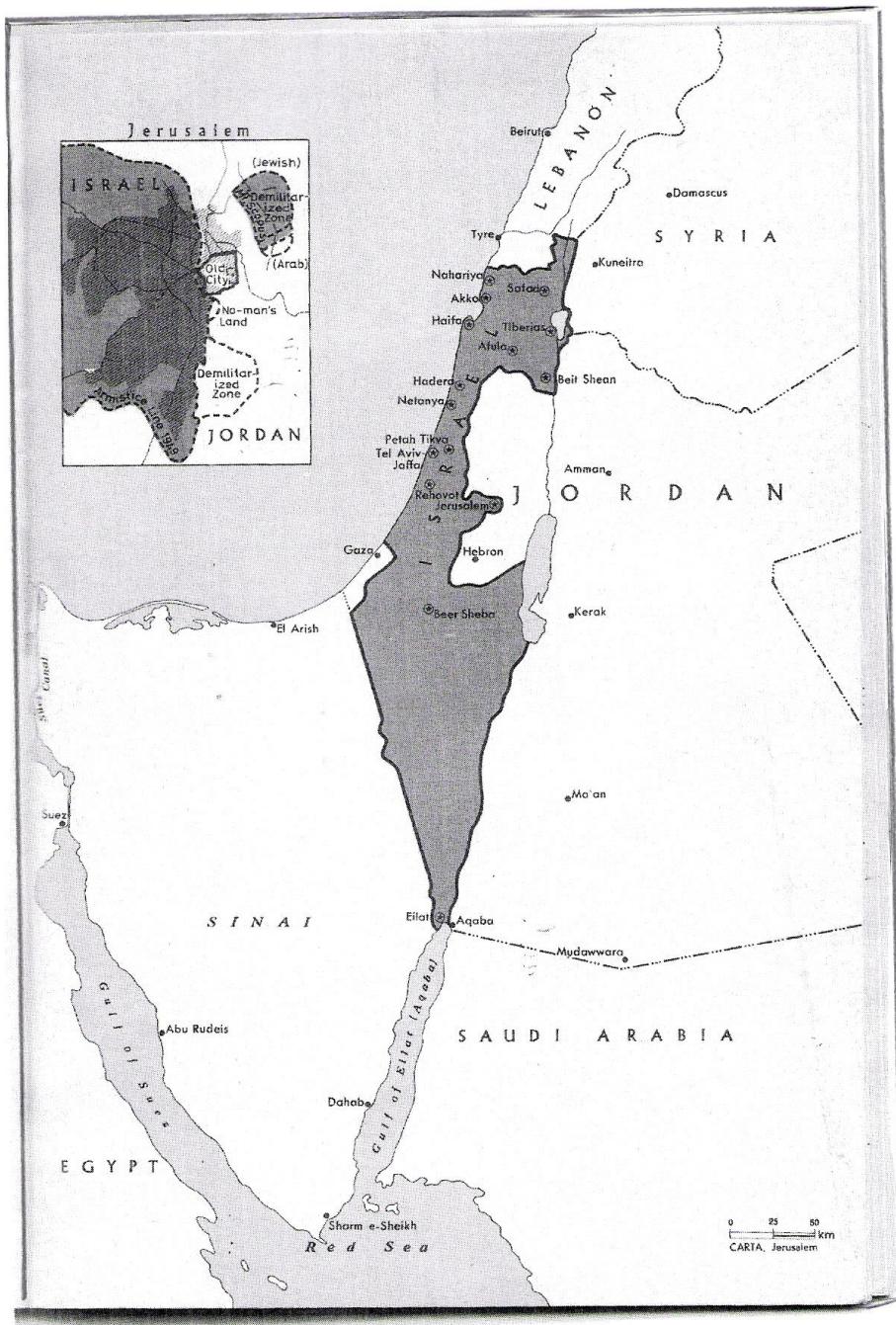

THE INSECURE PRE-JUNE 1967 LINES
(inset shows area around Jerusalem)

PRE-JUNE 1967 LINES – Auschwitz lines

Interview given by Abba Eban, Israeli Foreign Minister, to the German newspaper Der Spiegel. The interview appeared on 27 January 1969.

In the interview, Eban stated that the pre-June 1967 map of Israel represented Israel's **Auschwitz** lines.

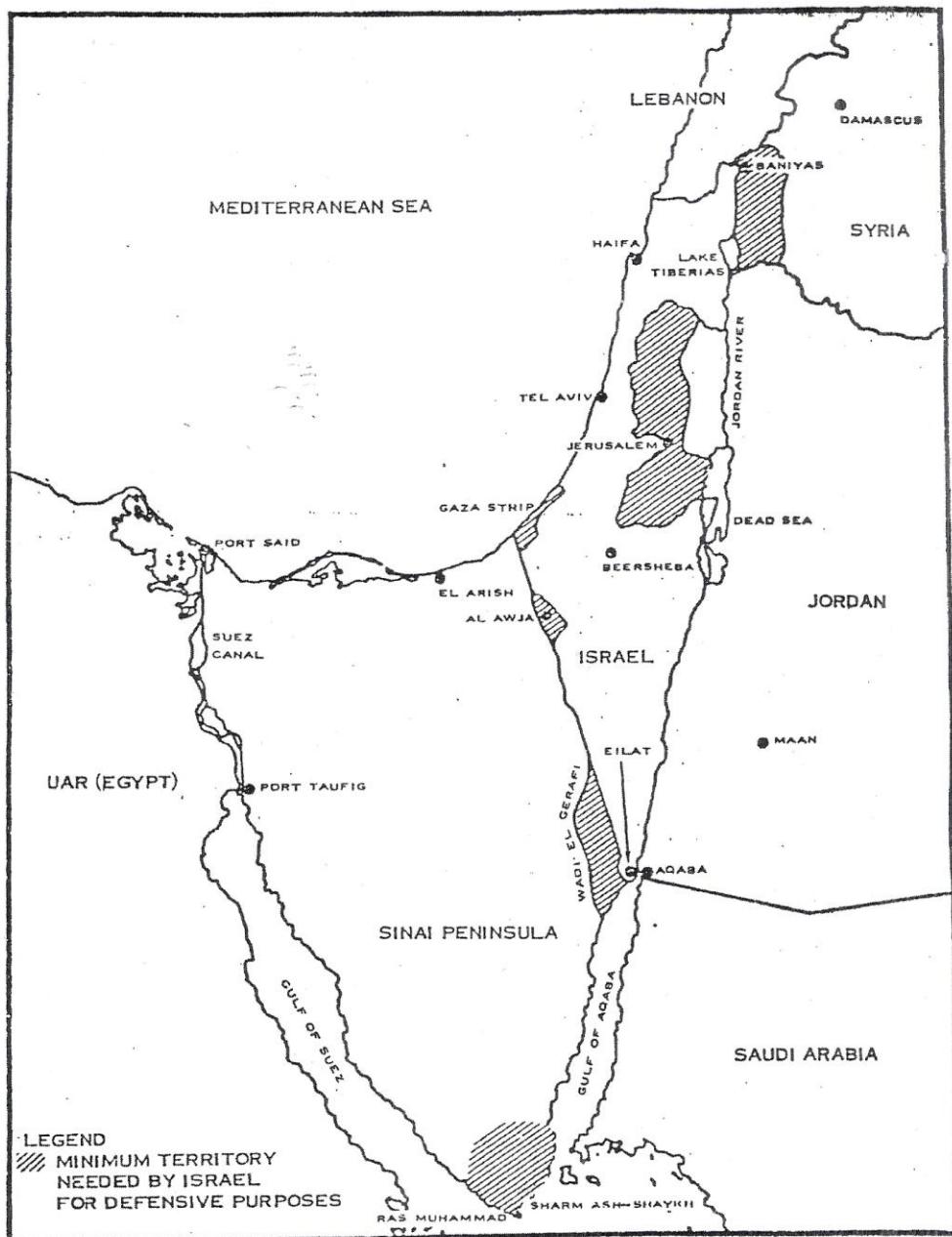
AUSLAND „DIE SACKGASSE IST ARABISCH“ SPIEGEL-Gespräch mit Israels Außenminister Abba Eban

EBAN: Wir haben jedenfalls offen gesagt, daß die Landkarte niemals wieder so aussehen wird wie am 4. Juni 1967. Für uns ist das eine Sache der Sicherheit und von Prinzipien. Die Juni-Landkarte ist für uns gleichbedeutend mit Unsicherheit und Gefahr. Ich übertriebe nicht, wenn ich sage, daß sie für uns etwas von einer Auschwitz-Erinnerung hat. Denn wenn wir an unsere Situation im Juni 1967 denken und daran, was uns im Fall einer Niederlage erwartet hätte, dann überkommt uns ein Schaudern: die Situation mit den Syrern auf den Bergen und wir im Tal, mit der jordanischen Armee in Sichtweite der Küste, mit den Ägyptern, die in Gaza die Hand an unserer Kehle hatten. Das ist eine Situation, die in der Geschichte niemals wiederkehren wird.

Translation

EBAN: We have openly said that the map will never be the same as on June 4, 1967. For us, this is a matter of security and of principles. The June map is for us equivalent to insecurity and danger. I do not exaggerate when I say that it has for us something of a memory of Auschwitz. We shudder to think of what would have awaited us in the circumstances of June 1967, if we had been defeated; with Syrians on the mountain and we in the valley, with the Jordanian army in sight of the sea, with the Egyptians who hold our throat in their hands in Gaza. This is a situation which will never be repeated in history.

MINIMUM SECURE BORDERS FOR ISRAEL AS DETERMINED BY
UNITED STATES JOINT CHIEFS OF STAFF

Map accompanying the US Joint Chiefs of Staff Memorandum
of 29 June 1967 on Middle East boundaries

PRE-JUNE 1967 LINES ARE JUST ARMISTICE LINES
AND NOT TERRITORIAL BOUNDARIES

UNITED
NATIONS

Security Council

S

Distr.
UNRESTRICTED

S/1264/Corr.1
23 February 1949

Original: English

EGYPTIAN-ISRAELI GENERAL ARMISTICE AGREEMENT

Article V

2. The Armistice Demarcation Line is not to be construed in any sense as a political or territorial boundary, and is delineated without prejudice to rights, claims and positions of either Party to the Armistice as regards ultimate settlement of the Palestine question.

UNITED
NATIONS

S

Security Council

S/1302/Rev.1
3 April 1949

DOCUMENT S/1302/REV.1 1/

HASHEMITE JORDAN KINGDOM - ISRAEL:
GENERAL ARMISTICE AGREEMENT

Rhodes, 3 April 1949

Article II

2. It is also recognized that no provision of this Agreement shall in any way prejudice the rights, claims and positions of either Party hereto in the ultimate peaceful settlement of the Palestine question, the provisions of this Agreement being dictated exclusively by military considerations.

Article IV

1. The lines described in articles V and VI of this Agreement shall be designated as the Armistice Demarcation Lines and are delineated in pursuance of the purpose and intent of the resolution of the Security Council of 16 November 1948.
2. The basic purpose of the Armistice Demarcation Lines is to delineate the lines beyond which the armed forces of the respective Parties shall not move.

Article VI

9. The Armistice Demarcation Lines defined in articles V and VI of this Agreement are agreed upon by the Parties without prejudice to future territorial settlements or boundary lines or to claims of either Party relating thereto.

UNITED NATIONS

V

SECURITY COUNCIL OFFICIAL RECORDS

TWENTY-SECOND YEAR

1345th MEETING: 31 MAY 1967

NEW YORK

44. The PRESIDENT: I invite the representative of Jordan to take a place at the Council table and make a statement.

45. Mr. EL-FARRA (Jordan):

There is an Armistice Agreement. The Agreement did not fix boundaries; it fixed a demarcation line. The Agreement did not pass judgement on rights-political, military or otherwise. Thus I know of no territory; I know of no boundary; I know of a situation frozen by an Armistice Agreement.

MYTH OF A "PALESTINIAN ARAB" ENTITY

Zoehair Mohsen vertrouwt alleen op Syrie

'Wij zijn alleen Palestijn om politieke reden'

door James Dorsey

in Cairo door zijn Palestijnse vrienden niet bejegend

"Hij is onze leider. Duitzenden zoals ik geloven in hem," zegt een van de vijf leiders van Zoehair Mohsen, leider van de pro-Syrische Palestijnse guerrilla-organisatie Al Saika. Mohsen, die ook hoofd is van de afdeling militaire operaties van de Palestijnse bevrijdingsbeweging PLO en lid van de uitvoerende raad van de PLO was in Cairo voor de bijeenkomst van de Palestijnse nationale raad.

Ondanks de trouw van zijn volgelingen en de belangrijke positie die hij binnen de beweging bekleedt ("wanneer ik niet aanwezig kan niemand een besluit nemen") zal hij zich in Cairo niet gelijk op zijn gemak hebben gevoeld. En dat omdat werd Mohsen tijdens de zittingen van de raad

Mohsen en zijn Palestijnse guerrilla-organisatie werden beschuldigd dat de regerende Baath-partij in Syrië binnen de PLO verdeelde bij de Syrische belangen. Velen binnen de Palestijnse vereniging de PLO veroordelen de bewering dat de Arabische burgeroorlog niet vergrepen is in de Syrische strijdkrachten zich tegen het bondgenootschap van de Palestijnen en linkse Libanezen keerden. Verschillende leiders kwamen met de grootste Palestijnse Guerrilla-organisatie Al Fatah. Tijdens de Libanese burgeroorlog doken telkens weer geruchten op dat het regiem van Damascus PLO-leider Jassir Arafat door Mohsen vertragen wilde

dat duidelijk. Naarmate de gespannen verhoudingen naar buiten leiden tot de moord op de linkse Libanese leider Kamal Jumblat de Fatah vertegenwoordiger in Cairo. Anderen riepen dat de moordenaars onder ogen zagen "daarbij" zijn vinger wijzend in de richting van Mohsen en zijn volgelingen.

Het duidelijk is dat de gespannen verhoudingen naar buiten leiden tot de moord op de linkse Libanese leider Kamal Jumblat de Fatah vertegenwoordiger in Cairo. Anderen riepen dat de moordenaars onder ogen zagen "daarbij" zijn vinger wijzend in de richting van Mohsen en zijn volgelingen.

De ontwikkelingen van de tegenstellingen binnen de Palestijnse beweging hebben een veel diepere wortel dan de oorlog in Libanon. Mohsen staat "weer" door het Baathistisch gezinde Libanese politiek establishment veel dichterbij dan aanhangers van de Palestijnse afschaffingsfront, die hij zelf als "romantici en fascisten" omschrijft, dan bij de ideologische opvatting van bijvoorbeeld Al Fatah.

"Wij geloven dat de Palestijnen op de eerste plaats met Syrië moeten samenwerken en pas dan met de andere Arabische staten. Alleen Syrie kan een effectieve rol spelen in de strijd tegen Israël. Vanuit Egypte kunnen wij niet opereren. Syrië is voor ons de belangrijkste basis voor de Palestijnen sinds het begin van

de strijd tegen de zionistische invasie in 1948.

Geen volk

Mohsen's opstelling is niet zo verbazingwekkend. Luisterend naar zijn politieke en ideologische opvatting kan men soms het gevoel niet onderdrukken dat er misschien in de Arabische wereld toch minder is veranderd dan oorspronkelijk werd aangehangen. Mohsen bestaat er namelijk juist te trots op dat Palestijns volk. "Tussen Jordanië, Palestinië, Syrië en Libanezen bestaan er geen verschillen. Wij maken ons niet onzichtbaar voor de Arabische natie. Kijk maar hoe ik en mijn leden met het Palestijnse, Libanese, Jordaanse en Syrische staatsburgerschap. Wij zijn één volk. Alleen maar om praktische redenen onderhouden we een aparte Palestijnse identiteit. Het is namelijk van nationaal belang voor de Arabieren om het bestaan van de Palestijnen aan te moedigen tegenover het zionisme. De bestuurders van de Palestijnse identiteit is er alleen om tactisch te redenen. De stichting van een Palestijnse staat is een nieuw middel om de strijd tegen

Israël en voor de Arabische eenheid voort te zetten."

Van Moehsen is eigenlijk heel vervuld. Omdat God er niet

staat, zeg ik dat er wel een Palestijnse volk bestaat, dat zich van Jordanië onderscheidt."

Strategie

Ook de strategie die Mohsen wil volgen is vrij simpel. "Een aparte Palestijnse staat moet voor de nationale rechten optrekken in de dan nog overgebleven bezette gebieden. De Jordaanse regering kan niet namens de Palestijnen in Israël. Libanen of Syrië. In Jordanië is een staat een bepaalde garantie. Het kan geen sampraak maken op voorbeeld Haifa of Jaffa, terwijl ik wel recht heb op Haifa, Jaffa, Jeruzalem en Jericho. Jordanië kan alleen spreken namens de Arabiërs en de Palestijnen in Jordanië. De Palestijnse staat zou het recht hebben om op te treden namens alle Palestijnen in de Arabische wereld en elders. Als dat gebeurt en deze rechten in gebeel Palestina hebben verworven, moeten wij de heren-

Interview given by Zoehair Mohsen, head of the Palestine Liberation Organization (PLO) Military Operations Department to the Dutch newspaper Trouw. The interview appeared on 31 March 1977.

Translation of relevant portion

We are one people. Only for political reasons do we carefully underline our Palestinian identity. For it is of national interest for the Arabs to encourage the existence of the Palestinians against Zionism. Yes, the existence of a separate Palestinian identity is there only for tactical reasons. The establishment of a Palestinian State is a new expedient to continue the fight against Israel and for Arab unity.

The "Palestinian Entity" notion was invoked by Arab States at Arab League meetings in 1959, in the context of struggles not only against Israel, but also among themselves, looking to a still projected dismemberment of

that State. The supposed claims of such an "Entity", putatively associated with claims of "Palestinian peoplehood", have now come, since the 1967 War, to be offered as a central factor to be reckoned with in the current Middle East conflict.

Dr. Julius Stone, Professor of International Law and Jurisprudence at the University of Sydney

SELF-DETERMINATION AND THE PALESTINIAN ARABS

HEARING BEFORE THE
ANGLO-AMERICAN COMMITTEE OF INQUIRY

WASHINGTON, D. C.

State Department Building

January 11, 1946

STATEMENT OF DOCTOR PHILIP HITTI
REPRESENTING THE INSTITUTE OF ARAB AMERICAN AFFAIRS

Sir, there is no such thing as Palestine in history,
absolutely not.

STATEMENT OF DR. JOHN G. HAZAM
REPRESENTING THE INSTITUTE OF ARAB-AMERICAN AFFAIRS

Before 1937, when Balfour made his declaration, there
was never any Palestine question, or even any Palestine as
a political or geographical entity, as Professor Hitti has
explained.

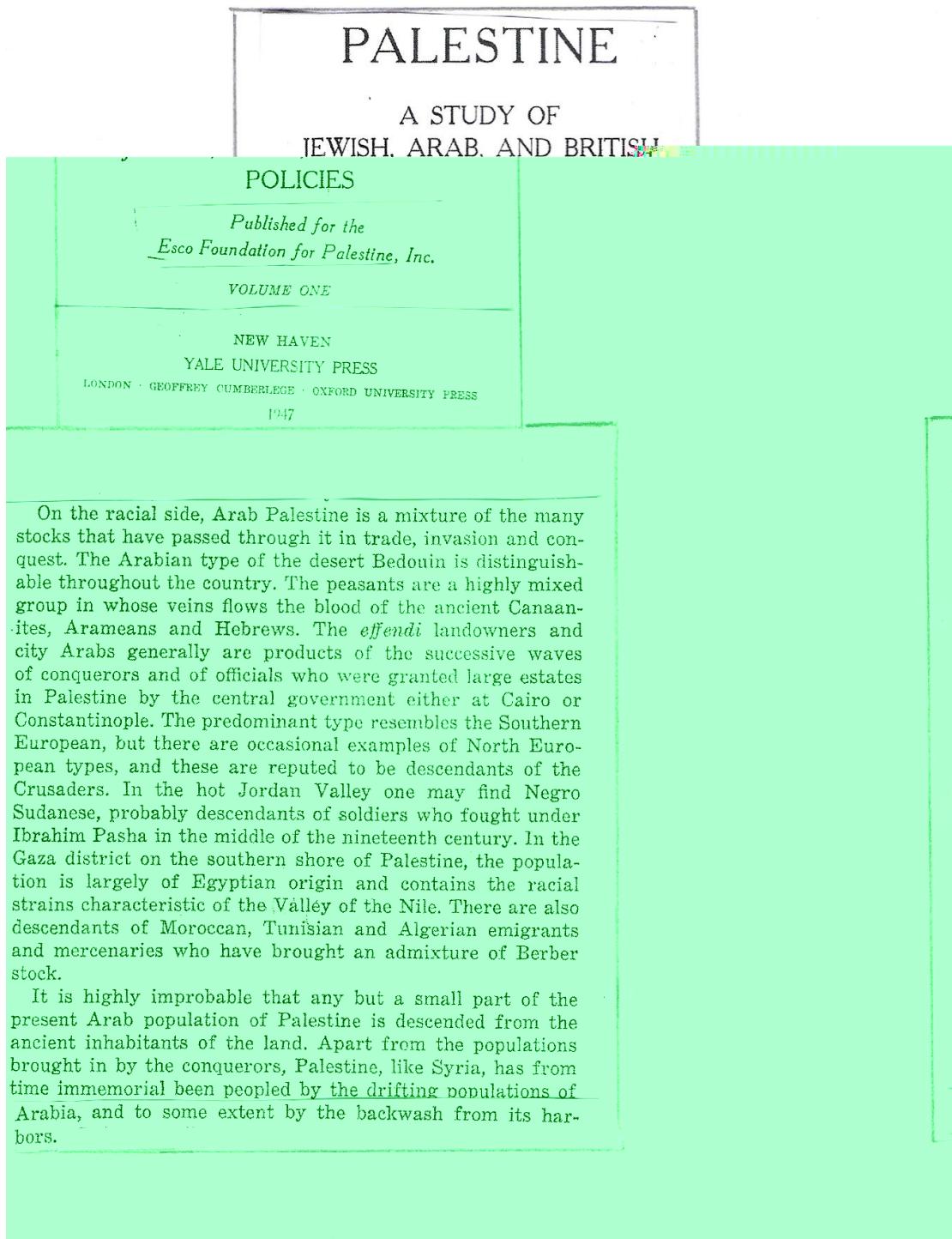
A Report on Arab America

A briefing by Joseph Farah
May 18, 2001

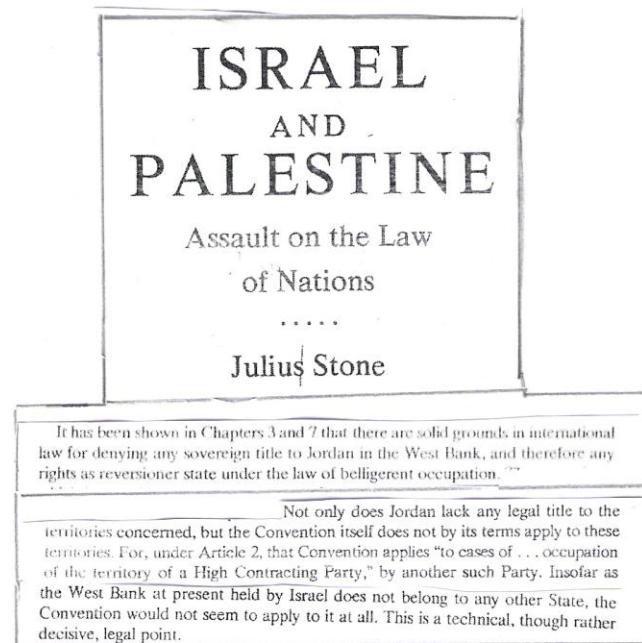
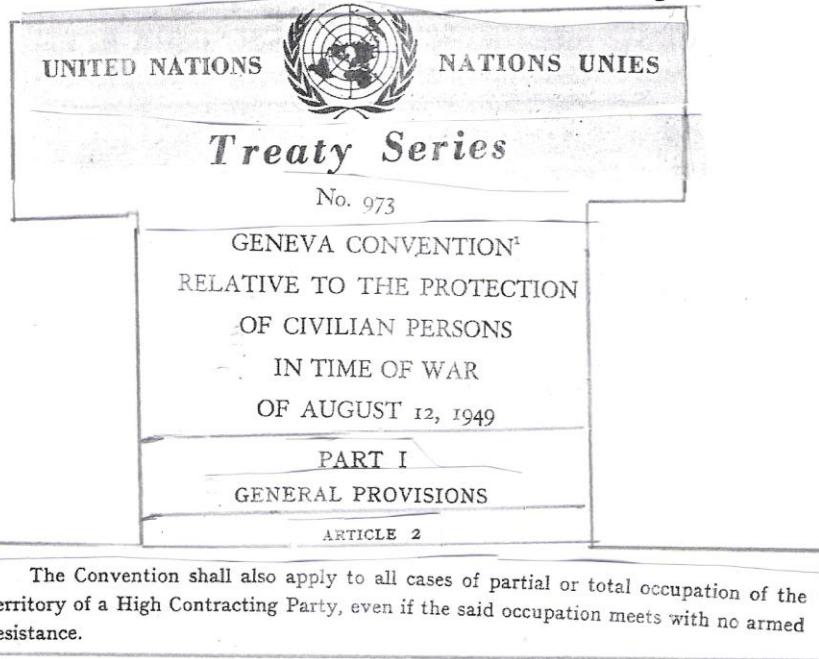
The Palestinian Myth

There is no distinct Palestinian culture or language. Further, there has never been a Palestinian state governed by Palestinians in history, nor was there ever a Palestinian national movement until after the 1967 Six-Day War, when Israel seized Judea and Samaria.

ARAB POPULATION OF PALESTINE – conglomeration of Arabs who have migrated there from different parts of the Middle East

GENEVA CONVENTION OF 1949 DOES NOT APPLY
TO JUDEA, SAMARIA ("West Bank") AND GAZA STRIP
hence Israeli settlement in these areas is not illegal

**ISRAEL'S RIGHT TO SETTLE
IN JUDEA, SAMARIA ("West Bank") AND GAZA STRIP
IS ENSCRINED TO THIS DAY IN THE MANDATE FOR PALESTINE**

Article 6.

The Administration of Palestine, while ensuring that the rights and position of other sections of the population are not prejudiced, shall facilitate Jewish immigration under suitable conditions and shall encourage, in co-operation with the Jewish agency referred to in Article 4, close settlement by Jews on the land, including State lands and waste lands not required for public purposes.

Mandate for Palestine

ARE THE SETTLEMENTS LEGAL? (THE NEW REPUBLIC) Consolidated Articles of April 23, 1990 and October 21, 1991 By Eugene W. Rostow, former U.S. Assistant Secretary of State, (1966-1969) and former Dean of the Yale Law School)

Many believe that the Palestine Mandate was somehow terminated in 1947, when the British Government resigned as the mandatory power. This is incorrect. A trust never terminates when a trustee dies, resigns, embezzles the trust property, or is dismissed. The authority responsible for the trust appoints a new trustee, or otherwise arranges for the fulfillment of its purpose. Thus in the case of the Mandate for German South West Africa, the International Court of Justice found the South African government to be derelict in its duty as the Mandatory power and it was deemed to have resigned. Decades of struggle and diplomacy then resulted in the creation of the new state of Namibia which has just come into being. In Palestine the British Mandate ceased to be operative as to the territories of Israel and Jordan when those states were created and recognized by the international community. But its rules apply still to the West Bank and the Gaza Strip, which have not yet been allocated either to Israel or to Jordan or become an independent state. Jordan attempted to annex the West Bank in 1951 but that annexation was never generally recognized, even by the Arab states, and now Jordan has abandoned all its claims to the territory.

FOREIGN AFFAIRS

SPRING 1980

The decisions of the Security Council and the International Court of Justice with regard to Namibia, formerly known as German Southwest Africa, make it clear that League Mandates survive as trusts even when Mandatory powers resign or are dismissed, or the Mandatory administration as such is terminated. Since the Palestine Mandate conferred the right to settle in the West Bank on the Jews, that right has not been extinguished, and, under Article 80 of the Charter, cannot be extinguished unilaterally.

Eugene Rostow
former U.S. Assistant Secretary of State and Dean of Yale Law School